

staar et andet Vædringsforslag, under Nr. 16, som gaar ud paa at, Sikorie skal være toldfri. Nu svares der af Sikoriebødder en Told af $1\frac{1}{2}$ §. pr. Pø., og Regjeringen foreslaar den nedfat til 1 §. pr. Pø. Af Sikorie svares nu en Told af $6\frac{1}{2}$ §., Krigsskatten iberegnet, Regjeringen foreslaar den nedfat til 3 §., idet Regjeringen iaar har ment at kunne gjøre Adskillelse mellem Sikorie og andre Kaffeurogater, hvilket den ikke hidtil har troet at kunne. Naar denne Adskillelse kan gjøres, mener Udvalget, at der ikke er Narfag til at fastholde en Told paa Sikorie, idet det er en Artikel, der væsentlig eller udefikkende bruges af den mindre bemidlede Klasse, og er et billigt Surrogat, for hvilket allerede en Told af 3 §. er meget høi. Det Tab i Indtægt, som derved vil bewirkes, vil være 38,600 Rd. i Sammenligning med Lovforlaget, og 57,900 Rd. i Sammenligning med Gjennemsnittet af Indførselen i de sidste 5 Aar. — Det næste Forslag angaar Vin. Vintolden er for Diebstøket $4\frac{7}{8}$ §. pr. Pø. af Vin paa Foustager, og 24 §. pr. Pot af Vin paa Flaasker, Krutter og Lignende. Regjeringen foreslaar Tolden paa Vin paa Foustager forhøiet til 6 §. pr. Pø., hvormod den foreslaar at bibeholde Tolden paa Vin paa Flaasker. Udvalget mener, at denne Artikel vel kan taale en Forhøielse. At Vin er en Luxusartikel, er en saa ubestridelig Sag, at der vistnok ikke kan reises Indvendinger derimod, det er en Luxusartikel, som overveiende bruges af den bemidlede Del af Befolkningen, og der findes derfor ikke det Hensyn at tage ved en Artikel af den Natur som det Hensyn, jeg nævnte ved Brændevin og Løbak. Der kan sikkert heller ikke ved en Toldforhøielse befrygtes en saadan Nedgang i Indførselen, at det vil fremkalde nogen særlig Indvirkning paa Toldindtægterne. Naar disse Omstændigheder ere tilfede, bør vistnok en Forhøielse finde Sted, og der er Intet, som tyder paa, at det Maal er naaet, der vilde være naaet ved Regjeringens Forslag, udover hvilket en Told ikke kan komme uden at fremkalde andre Virkninger end den, som overhovedet tilsigtes ved det. Naar et æret Mindretal fravaader disse Forhøielser, er det af to Grunde; for det Første, fordi efter Mindretallets Mening Tolden paa Vin paa Flaasker ikke kan sættes høiere end Tolden paa Spiritus paa Flaasker, hvilken Udvalget har foreslaaet, at bibeholde til 24 §. hvormod Flertallets Forslag vil forhøie Tolden paa Vin paa Flaasker til 32 §. Jeg skal ligeoverfor disse Bemærkninger af Mindretallet anføre, at i alle de Lande, hvis Toldsafter omtaltes, i den os ifjor meddelte Sammenstilling over forskjellige Landes Toldsafter, er der en forskjellig Told paa Vin paa Flaasker, og Brændevin paa Flaasker. Naar en saadan Adskillelse kan gjøres i alle mulige andre Lande, indser jeg virkelig ikke, hvorfor den ikke skulde kunne gjøres her. Forskjellen paa Tolden paa Vin paa Flaasker og

Brændevin paa Flaasker er meget forskjellig i de forskjellige Lande; det er aabenbart, at man i disse Lande er gaaet frem efter ganske forskjellige Grundsaetninger. I Almindelighed er Brændevinstolden i fremmede Lande høiere end her, og i det Hele taget findes der saa store Forskjelligheder, at f. Ex. i Belgien er Tolden paa Vin paa Flaasker omtrent $1\frac{1}{2}$ §. pr. Pot, hvormod den for Brændevin er mellem 27 §. og 28 §. pr. Pot. Der findes dog ogsaa et Tilfælde, som gaar i modfat Retning. I Sverrig er der forskjellig Told paa Vin under og over 21 Graders Styrke. Af Vin paa over 21 Graders Styrke svares der $31\frac{1}{2}$ §. pr. Pot, og af Brændevin svares der $30\frac{1}{2}$ §. Der er saaledes her et Tilfælde, hvor Tolden paa Vin paa Flaasker er sat lidt høiere end Tolden paa Brændevin paa Flaasker. Men det er ikke Forholdet derimellem, jeg her vil fremhæve, det er den Omstændighed, at man i alle andre Lande har gjort Forskjel, og at den følgerlig kan gjøres. En anden Indvending, som Mindretallet gjør derimod, er, at naar Vintolden overhovedet forhøies, samtidig med at Spiritustolden bliver staaende eller nedsettes, fremtaar det et Misforhold mellem de to Toldsafter, som vil forrykke Forholdet, idet Mindretallet gaar ud fra den Forudsætning, at Tolden paa Vin, om den ikke ligefrem bør rette sig efter Styrken, saa dog til en vis Grad bør rette sig efter den Alkoholmængde, som Vinen indeholder, og at i Sammenligning med Brændevin bør det derved fremkaldte Forhold dog nogenlunde bevares. Det kan, mener Mindretallet, ikke gaa an, da Vinen indeholder ringere Alkoholmængde end Brændevinen, da at sætte Vin i Lige saa høi eller høiere Told. Rigtigheden heraf kan Flertallet heller ikke indrømme; thi det, som giver Vinen Værdi, er ikke dens Alkoholmængde, men ganske andre Momenter. Derfor, det var Alkoholmængden, der gav Vinen dens Værdi, vilde det jo ikke kunne indtræde, at man maatte betale flere Rigsdaler for en Flaasker fin Vin, medens de fineste Sorter Brændevin ere betydelig billigere, og allermindst kunde ven Spiritus, som er det Stærkeste af Alt, have en forholdsvis saa langt ringere Værdi end de fleste Sorter Vin. Det maa ved Artikler af denne Art være usædvanligt, at Tolden kommer til nogenlunde at staa i Forhold til Værdien i Handel og Wandel, og ikke retter sig efter en saadan tænkt Forudsætning som den om Spiritusholdigheden. Det er nu ganske sandt, hvad det ærede Mindretal bemærker, at der findes en temmelig betydelig Eftergjørelse Sted af fremmede Vine her til Lands, og hele Udvalget er enigt om at beklage dette. Udvalgets Flertal antager imidlertid, at det ikke turde være umuligt at finde paa en Maade at skride ind mod denne Eftergjørelse af fremmede Vine, svarende til den Maade, hvorpaa Politiet skrider ind mod Forfalskningen af Mælk, Kaffe og lignende Artikler, og navnlig, at den samme Regel blev opstillet, og saavidt muligt over-